

РЕШЕНИЕ

Номер: 72, 18.02.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД
На първи февруари през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,
Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 814 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.288а, ал.3 във вр. с ал.1, т.1 във вр. с чл.288, ал.12 от Кодекса за застраховането (Отм.)

Постъпила е искова молба вх.№ 3898/18.10.2018г. от Гаранционен фонд (ГФ), със седалище и адрес на управление: гр.С, ул."ГИ №, ет. представляван от изпълнителни директори Б И М и С Г С, *съдебен адрес:****, кантора № 3 (адв.К.В.) *против* Ш.М.А., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на Гаранционния фонд сумата от 4 100.98 (четири хиляди и сто лева и 98 ст) лева, представляваща равностойността на 2 096.80 евро, изплатено обезщетение за увредения при ПТП, настъпило на 24.09.2013г., лек автомобил, марка „Ф Ф С М“, с рег.№ собственост на Л П от Б, Б, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски, като плащането се извърши по банкова сметка *** „У Б“ АД, както следва: ИВАН ***, ВИС: ***. Ищецът твърди, че е възстановил исковата сума, на основание чл.288а, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (Отм.), по щета № 120581/19.10.2013г., изплатено от Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) на Националното Бюро на Белгийските Автомобилни Застрахователи обезщетение за имуществени вреди, причинени на увредения при ПТП, настъпило на 24.09.2013г., лек автомобил, марка „Ф Ф С М“, с рег.№, собственост на Л П от Б, Б. Виновен за катастрофата бил ответникът, който управлявал лек автомобил, марка „Б“, с рег.№ , в гр.Г, по ул."А Д" и поради несъобразена с пътната обстановка скорост, на кръстовище, регулирано със светофарна уредба, не успял да спре на червен сигнал и блъснал отзад намиращото се пред него МПС, описано по-горе, като причинил процесното ПТП с материални щети. Към датата на настъпилото ПТП виновният водач не е имал действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за управляването от него МПС. С регресна покана № 241/23.05.2018г. ответникът бил поканен да възстанови платеното от ГФ обезщетение, но такова плащане не е извършено до момента. С горните обстоятелства ищецът обосновава правен интерес от водене на иска за възстановяване на изплатената сума срещу причинителя на щетите.

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК, ответникът Ш.М.А., ЕГН-***** ***, не представя такъв. Не ангажира становище по предявения срещу него иск, не прави искания и възражения, не сочи доказателства. В съдебно заседание не се явява и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като съобрази горното, счита, че са налице законовите предпоставки за постановяване на НЕПРИСЪСТВЕНО РЕШЕНИЕ по чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, без да мотивира същото по същество:

На ответника Ш.М.А., ЕГН-***** са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа, вкл. и неподаването на писмен отговор на исковата молба, и от невяването му в съдебно заседание. Указания в този смисъл са дадени с Разпореждане на съда от 23.10.2018г. при връчване на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, съобщението за което е получено на 30.10.2018г. от родственик на ищеца (баща) със задължение за предаване (л.56 от

делото), както и впоследствие е предупреден с призовката за насроченото съдебно заседание на 01.02.2019г., получена на 02.01.2019г. отново от бащата на ищеца със задължение за предаване (л.67 от делото). Ето защо съдът приема, че са изпълнени условията на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК.

Налице са и предпоставките на чл.239, ал.1, т.2 от ГПК. Сочените в исковата молба обстоятелства се подкрепят от събраните в хода на делото писмени доказателства. Те установяват категорично и безспорно настъпило на 24.09.2013г. в в гр.Г, Б, ПТП, виновен за което е ответникът, като водач на лек автомобил, марка „Б“, с рег.№ и от което са причинени имуществени вреди на лек автомобил, марка „Ф Ф С М“, с рег.№ , собственост на Л П от Б Б, оценени на исковата сума от 4 100.98 (четири хиляди и сто лева и 98 ст) лева, представляваща равностойността на 2 096.80 евро. Към датата на настъпилото ПТП виновният водач не е имал действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за управляваното от него МПС.

Ответникът не е представил доказателства, оборващи описаните горе обстоятелства.

Обсъдената горе сума е възстановена от ищеца Гаранционен фонд (ГФ), съгласно Преводно нареждане от 22.10.2013г. като обезщетение по щета № 120581/19.10.2013г., изплатено от Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) на Националното Бюро на Белгийските Автомобилни Застрахователи, като е изпратена и регресна покана № 241/23.05.2018г. до ответника, на основание чл.288, ал.1 от КЗ (Отм.), за възстановяване, в едномесечен срок от получаването ѝ, на изплатеното обезщетение за виновно причинените от него имуществени вреди от процесното ПТП. Поканата е получена лично от ответника на 13.06.2018г., удостоверено с подписа му върху приложеното Известие за доставяне, но до момента дължимата сума не е възстановена.

При преценка на обсъжданите доказателства, съдът счита, че може да се направи обоснован извод за вероятната основателност на иска, предявен на основание чл.288а, ал.3 във вр. с ал.1, т.1 във вр. с чл.288, ал.12 от Кодекса за застраховането (Отм.) – осъдителен иск за защита правото на Гаранционния фонд, възстановил суми, изплатени от компенсационен орган на друга държава-членка на ЕС като обезщетение по осъществен риск на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, да получи обратно изплатената сума, ведно с разходите за определяне и изплащане на обезщетението, от виновния причинител на вредите, когато същите са причинени от лице, управляващо МПС, обичайно намиращо се на територията на Република Б без да е имало валидно сключена тази задължителна застраховка, както и иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД – за заплащане на обезщетение за забава, с което кредиторът да бъде обезщетен за вредите от закъснялото изпълнение на парично задължение.

Отговорността на Гаранционния фонд в тези случаи произтича пряко от закона. Фондът е длъжен да покрива имуществените и неимуществени вреди, причинени на трети лица, когато е осъществен застрахователен риск при застраховка "Гражданска отговорност". Гаранционният фонд е създаден и овластен да поеме обезщетяването на третите увредени лица в случаите когато застрахователят не отговаря спрямо тях. От тази гледна точка правният режим на отговорността на Гаранционния фонд е аналогичен на този на застрахователя. Респ. в негова полза законодателят също е предвидил възможността след изплащане на дължимото обезщетение в полза на увредения и встъпвайки в неговите права, вкл. и чрез възстановяване на паричната сума, изплатена от компенсационен орган на другата държава-членка на ЕС, да предяви регресен иск срещу причинителя на ПТП - то. Основанието за предявяване на регресния иск срещу причинителя на вредите възниква за Гаранционен фонд от момента на извършване на плащането на дължимото обезщетение – в случая то е извършено на 22.10.2013г. Респ. изискуемостта на задължението за връщане на тази сума от прекия причинител на щетите възниква от този момент.

Правото на регресната претенция е предвидено в разпоредбата на чл.288, ал.12 от КЗ (Отм.), според която с плащането на обезщетението на увреденото лице, ГФ встъпва в правата на същото срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и разносните по ал.8 - разходите за определяне и изплащане на обезщетението. Предвиденото в цитираната

разпоредба право на регрес е правото на ГФ, изплатил на правоимащите лица сумата, обезщетяваща причинените вреди от ПТП, да я иска от третото лице, причинило вредите.

Фактическият състав, от който произтича предявената регресна претенция, предполага настъпване на застрахователно събитие на територията на друга държава-членка на ЕС с причинени вреди на трето лице от водач на МПС (деликт-чл.45 от ЗЗД, включващ извършено виновно от деликвента противоправно деяние, от което да са настъпили в причинно-следствена връзка твърдяните материални вреди); липса на валидно сключен Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на водача, причинил вредите, към момента на неправомерното увреждане, който договор да обезпечава риска от настъпване на деликта; изплатено обезщетение на пострадалото лице и възстановяване от Гаранционен фонд на паричната сума, изплатена от компенсационен орган на другата държава-членка на ЕС, пораждащо правото на ГФ да предяви регресен иск срещу виновния водач, които релевантни факти са безспорно и категорично доказани в настоящото съдебно производство. С това ГФ е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното.

Предвид горното ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца исковата сума в размер на 4 100.98 (четири хиляди и сто лева и 98 ст) лева, представляваща равностойността на 2 096.80 евро, изплатено обезщетение за увреждения при ПТП, настъпило на 24.09.2013г., лек автомобил, марка „ФФ С М“, с рег.№ собственост на Л П от Б, Б ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното й изплащане.

Ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на неприсъствено решение, съобразно изискванията на чл.238, ал.1 от ГПК.

Ищецът претендира за заплащане на разноските по настоящото дело, които са доказани в размера от 164.04 лева – заплатена ДТ при завеждане на делото. Предвид изхода на делото така претендираните разноски по производството следва да бъдат присъдени в доказани им размер, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, съразмерно на уважената част от исковите, т.е. изцяло.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, на основание чл.288а, ал.3 във вр. с ал.1, т.1 във вр. с чл.288, ал.12 от Кодекса за застраховането (Отм.), Ш.М.А., ЕГН-***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на Гаранционен фонд (ГФ), със седалище и адрес на управление: гр.С, ул."ГИ" № ет., представляван от изпълнителни директори Б И М и С Г С, сумата от 4 100.98 (четири хиляди и сто лева и 98 ст) лева, представляваща равностойността на 2 096.80 евро, изплатено обезщетение за увреждения при ПТП, настъпило на 24.09.2013г., лек автомобил, марка „Ф Ф С“, с рег.№, собственост на ЛП от Б, Б, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 18.10.2018г. до окончателното й изплащане, като плащането се извърши по банкова сметка *** „У Б АД, както следва: IBAN ***, BIC: ***.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Ш.М.А., ЕГН-***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на Гаранционен фонд (ГФ)-гр.С, представляван от изпълнителни директори БИ Ми С Г С сумата от 164.04 (сто шестдесет и четири лева и 04 ст) лева – направени от страната разноски по производството.

Неприсъственото решение не подлежи на обжалване (чл.239, ал.4 от ГПК).

РАЙОНЕН СЪДИЯ: